

ÖNSÖZ

Herhangi bir ailede, bir çocuğun diğerinden daha fazla dikkat gerektirdiği durumlar mutlaka olacaktır. Bu çocuğun gereksinimlerine yanıt verilmesi, diğer çocukların daha az sevildikleri anlamına gelmez. Olup biten, belirli bir anda, belirli bir çocuğun gereksinimlerinin daha öncelikli, daha kritik özellikler taşımasıdır. Her ana-baba bunun doğru olduğunu bilir ve her çocuk belirli belirsiz de olsa bu durumun farkına varır.

Aile için geçerli olan, uluslararası topluluklar için de geçerlidir. Dünyadaki her kız ve erkek çocuğun, eğitim hakkından yararlanabilmesi için bizim elimizden gelen her şeyi yapmamızı bekleme hakkı vardır. Ne var ki, birçok ülke söz konusu olduğunda, iş eğitime geldiğinde kız çocuklar en dezavantajlı konumdadırlar. Bu yılın *Dünya Çocuklarının Durumu*'nda da belirtildiği gibi, milyonlarca kız çocuk hiç okula gitmemiştir, bundan daha fazla kız çocuk eğitimini tamamlamamıştır ve sayısız kız çocuk da hakları olan kaliteli eğitimi alamamıştır. Bu durumdaki milyonlarca kız çocuk toplumlarımızın kıyasına köşesine itilmektedir; yaşamları olması gerekenden daha sağlıklı, becerileri daha az, yaşamlarında pek az seçenek bulunan ve geleceğe ilişkin umutları hayli zayıf çocuklardır bunlar. Büyüyüp kadınlık dönemine geldiklerinde, içinde buldukları toplumların siyasal, sosyal ve ekonomik kalkınma çabalarına katılma açısından hazırlıksız durumdadırlar. Bu durumdaki kadınların ve elbette çocuklarının karşılaştıkları yoksulluk, HIV/AIDS, cinsel sömürü, şiddet ve istismar riskleri de daha yüksektir.

Oysa, bir kız çocuğu eğitmek, ailenin bütünü eğitmek demektir. Bir kez daha burada da, aileler için geçerli olan toplumlar için ve tabii ki ülkeler için de geçerlidir. Bugüne dek yapılan pek çok araştırma, kalkınma için kız çocukların eğitiminden daha etkili başka bir araç olmadığını göstermiştir. Başka hiçbir politikanın, ekonomik üretkenliği artırma, bebek ve anne ölümlerini azaltma, beslenme düzeyini geliştirme ve HIV/AIDS'in yaygınlaşmasını önleme dahil sağlık koşullarını iyileştirme gücü eğitiminki kadar fazla değildir. Gene başka hiçbir politika, bir sonraki kuşağın eğitim şansını bu ölçüde artıramaz.

21. yüzyılda daha iyi bir dünya için dünya ülkelerinin üzerinde anlaşmaya vardıkları Binyıl Kalkınma Hedeflerinden ikisi, kız ve erkek çocukların eğitimi üzerinde odaklanmıştır. Bunlar salt birtakım hedeflerden ibaret değildir; bu hedeflere ulaşmada ne kadar başarılı olduğumuz, diğer bütün hedeflere ulaşabilme yeteneğimiz açısından yaşamsal önem taşımaktadır. Uluslararası ailemiz, ancak bu hedefleri yaşama geçirerek daha güçlü, daha sağlıklı, daha eşitlikçi ve daha müreffeh olabilir.

Kofi A. Annan
Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri